

ningen af Centralbankreglerne i visse Landbrugslande til de særlige økonomiske Forhold i disse Lande, samt de Synspunkter, som er blevet fremsat under Diskussionen herom; Komitéen er af den Opfattelse, at de lokale Vilkaar i hvert enkelt Land i meget stor Udstrækning vil bestemme de Fremgangsmaader, der vil være at anvende i denne Sag; og den foreslaar endvidere, at det Land, der maatte ønske Raad med Hensyn til disse Spørgsmaals tekniske Karakter, passende bør kunne indhente disse Raad hos de internationale Organisationer, der er særlig kompetente til at give Raad i disse Spørgsmaal.

Underkomitéen tog endelig Stilling til det følgende Udkast til Resolution angaaende Samarbejde mellem Centralbankerne. Der opnaaedes Enighed om Udkastet, bortset fra, at de Forenede Stater tog Afstand fra Resolutionen med den Begrundelse, at Tiden ikke var moden til Diskussion om Spørgsmaal af heromhandlede Art.

Underkomitéen godkender følgende Oversigt vedrørende de almindelige Principper for Centralbankernes Pengepolitik:

1. Guldfodens rette Virkemaade udkræver i første Række, at hver enkelt Centralbank forfølger en Politik, der sætter sig som Maal principielt at opretholde Ligevægten paa Landets Betalingsbalance. Guldbevægelser, som afslører Manglen af en saadan Ligevægt, er derfor en vigtig Kendsgerning ved Bestemmelsen af Centralbankpolitikken.

2. Saavidt det kan skønnes, at Guldbevægelsen er af en mere varig Karakter, bør den normalt ikke hindres i at indvirke paa det Land, der mister Guld, og det Land, der modtager Guld.

3. Det bør være tilladt, at Guld frit strømmer ud af og ind i de paagældende Lande, og Centralbankerne bør samtidig altid være beredt til at købe Guld til en offentlig bekendtgjort fast Pris, angivet i deres egen Valuta, og til at sælge Guld til en offentlig bekendtgjort fast Pris, angivet i deres egen Valuta; det sidste i hvert Fald, naar Valutakurserne naar Guldpunkterne.

4. Centralbankerne bør indhente de fyldigst mulige Oplysninger fra deres Markeder med Hensyn til de Krav, der vil blive stillet til deres Reserver.

5. Da Guldfodens rette Virkemaade, som allerede anført under 1, i første Række kræver, at de enkelte Centralbanker sætter sig som Maal principielt at opretholde Ligevægten paa Landets Betalingsbalance, bør den enkelte Centralbanks Skøn ved Reguleringen af Guldfodens Virkemaade i dens eget Land forblive uafhængigt. Centralbankerne bør imidlertid erkende, at de i Tilknytning til deres nationale Opgave ogsaa har en Opgave af international Karakter at opfylde. Deres Maal bør være at tilpasse den Politik, der følges paa de forskellige Pladser, til at bidrage til, at det internationale Guldfodssystem kan arbejde paa tilfredsstillende Maade.

De bør desuden, saavidt deres hjemlige Forhold tillader det, bestræbe sig for at tilpasse deres kreditregulerende Forholdsregler saaledes, at de virker imod enhver Tendens til en uønsket Ændring af Erhvervslivets almindelige Tilstand. En Udvidelse af Virksomheden i det almindelige Erhvervsliv af en saadan Art, at det klart kan skønnes, at den ikke vedblivende kan opretholdes, bør tilskynde Centralbankerne til at træffe Foranstaltninger i Retning af Kreditindskrænkning ved saadanne Metoder, som de anser for at være egnede under Hensyntagen til de indre Forhold i deres eget Land. Paa den anden Side bør en uønsket Nædgang i den almindelige Virksomhed i Verden som Helhed tilskynde dem til at følge en lempeligere Politik.

Ved at følge en saadan Politik vil Centralbankerne have gjort, hvad der staar i deres Magt for at begrænse Svingningerne i Erhvervslivets Virksomhed og dermed ogsaa uheldige Svingninger i Guldets Købeevne.

6. Med det Formaal for Øje at naa til en enstemmig Opfattelse af de Kendsgerninger, der genspejler Udviklingsretningen i Erhvervslivet som Helhed, og at naa til en enstemmig Politik, bør Centralbankerne uafbrudt raadføre sig med hinanden, dog saaledes, at hver enkelt Centralbank i Tilfælde af Meningsforskelle vil have at handle paa Grundlag af sit eget Skøn over Stillingen. Den internationale Betalingsbank er et vigtigt Mellemed ved Centralbankernes fælles Optræden og egnet til at udligne modstridende Synspunkter og til at gennemføre fælles Raadslagnings. Dette Organ bør fortsat anvendes saavidt muligt ved Gennemførelsen af de Retningslinier, der er fremsat i nærværende Redegørelse. Det bør uafbrudt undersøge Anvendelsen af de Principper, der ligger til Grund for Guldfodens Virkemaade, og det bør studere saadanne Ændringer heraf, som Erfaringen maatte vise ønskelige.